

VRTEC JOŽICE FLANDER
Focheva 51
2000 MARIBOR

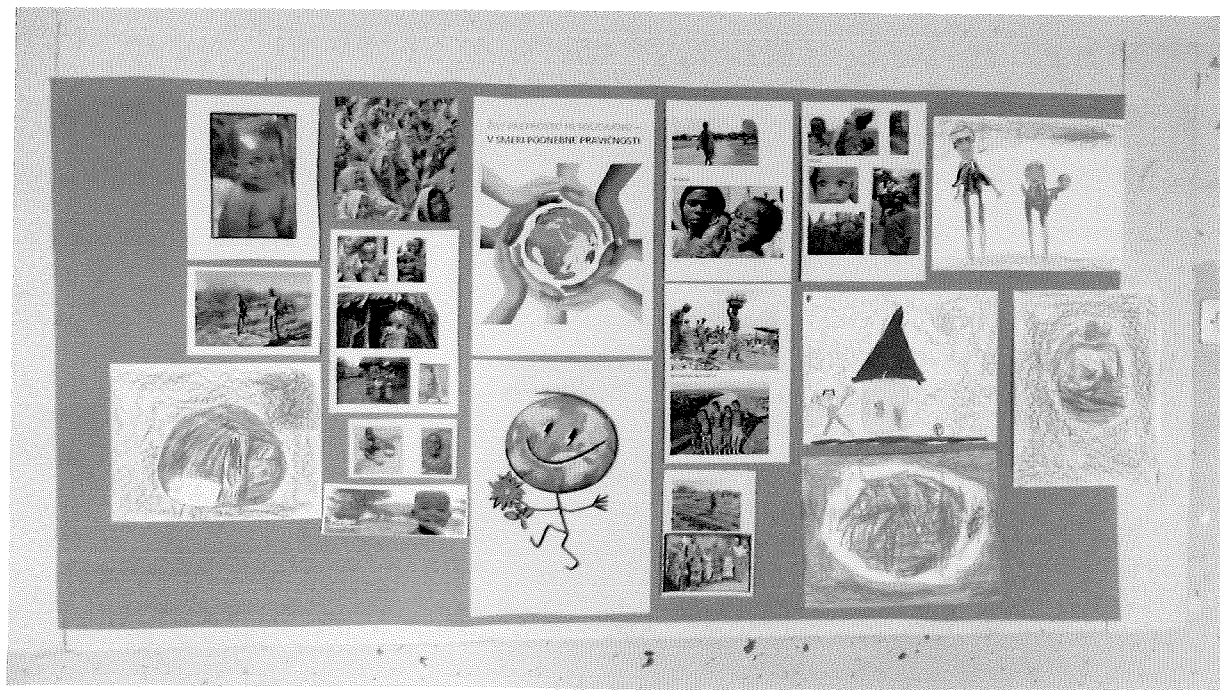
ŽIVI PREPROSTO IN SOLIDARNO – V SMERI PODNEBNE PRAVIČNOSTI

POROČILO

Vzgojiteljica: Ida VALAND
Pomočnica vzg.: Ines KOVAČEVIĆ

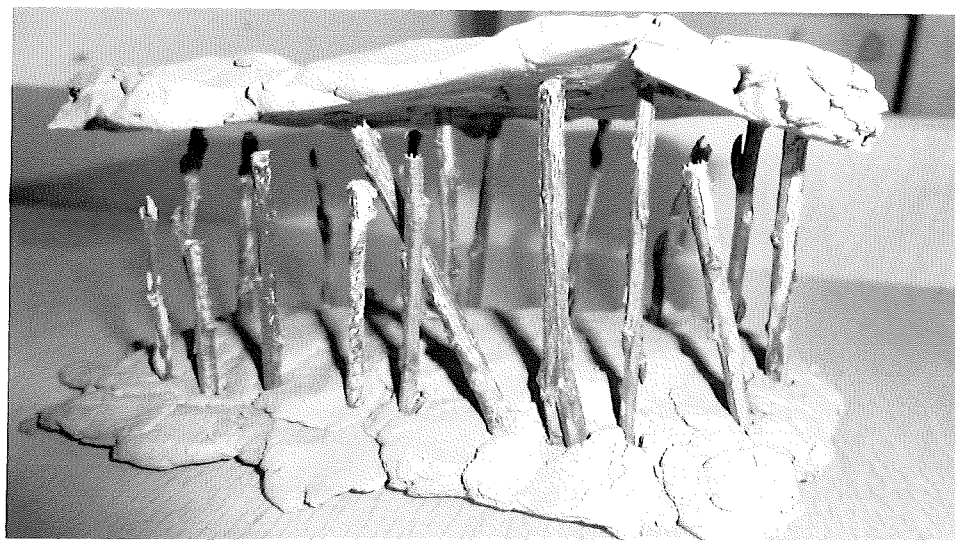
MARIBOR, 25. 5. 2012

Vesela sem, da ste nas povabili k sodelovanju izvajanja delavnic na temo podnebnih sprememb, s poudarkom na Afriki, in katerih posledice so vse bolj zaskrbljujoče v Sloveniji. O tovrstnih problemih smo v teh delavnicah ozaveščali naše otroke in vzporedno tudi starše, saj so se vsakodnevno ustavljali ob naših panojih, kjer smo razstavljali likovne izdelke in ob policah, kjer smo dali na ogled tudi izdelke iz gline.

Starši so bili veseli, da otroke seznanjamo s temi problemi na najbolj nevsiljiv način in na otrokom primerni ravni.

Otroci so prinašali v vrtec slike iz revij, ki so jih doma izrezali, starši so jim pomagali po spletu poiskati slike na to temo.

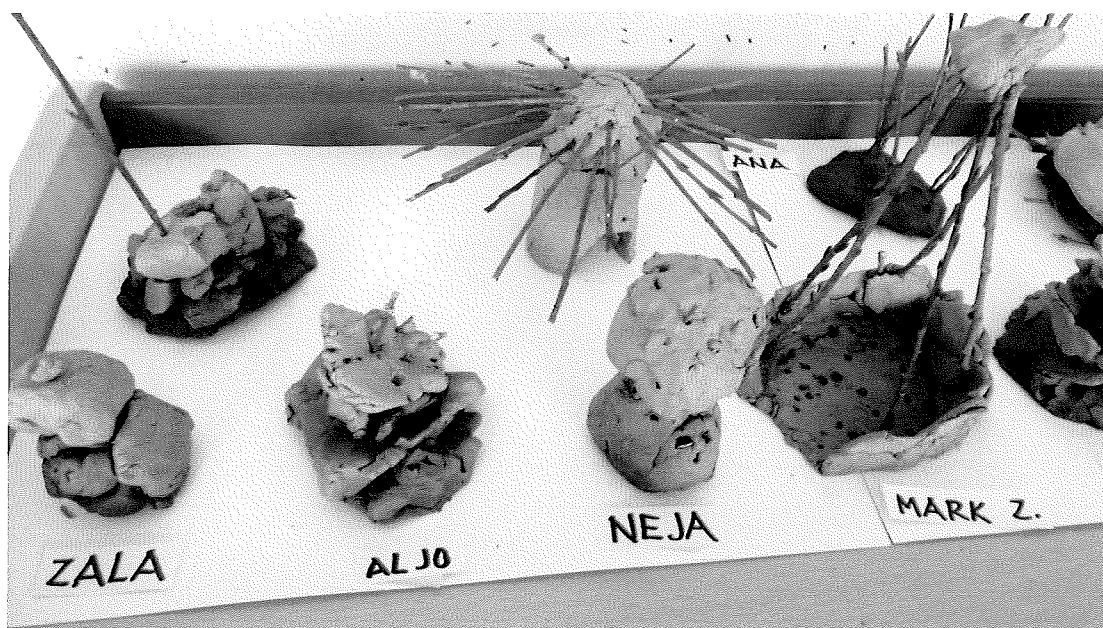

V vrtcu pa smo se posluževali vseh materialov, ki ste nam jih poslali. S pridom smo jih posredovali otrokom in se ob vsem tem pogovarjali in jih spodbujali k lastnemu mnenju.

Z zanimanjem smo si ogledali kratke filme o življenju v Afriki in pogojih, ki niso primerljivi z našimi. Sprva so bile posameznikom nekatere stvari smešne, ko pa so spoznali vzroke, so takoj razmišljali drugače.

Sočustvovali so z dečkom Nangiro, se čudili, kako to, da imajo v vsej vasi samo eno pipo za vodo in še veliko tega je bilo, čemur so se čudili in česar si sami ne znajo niti predstavljati.

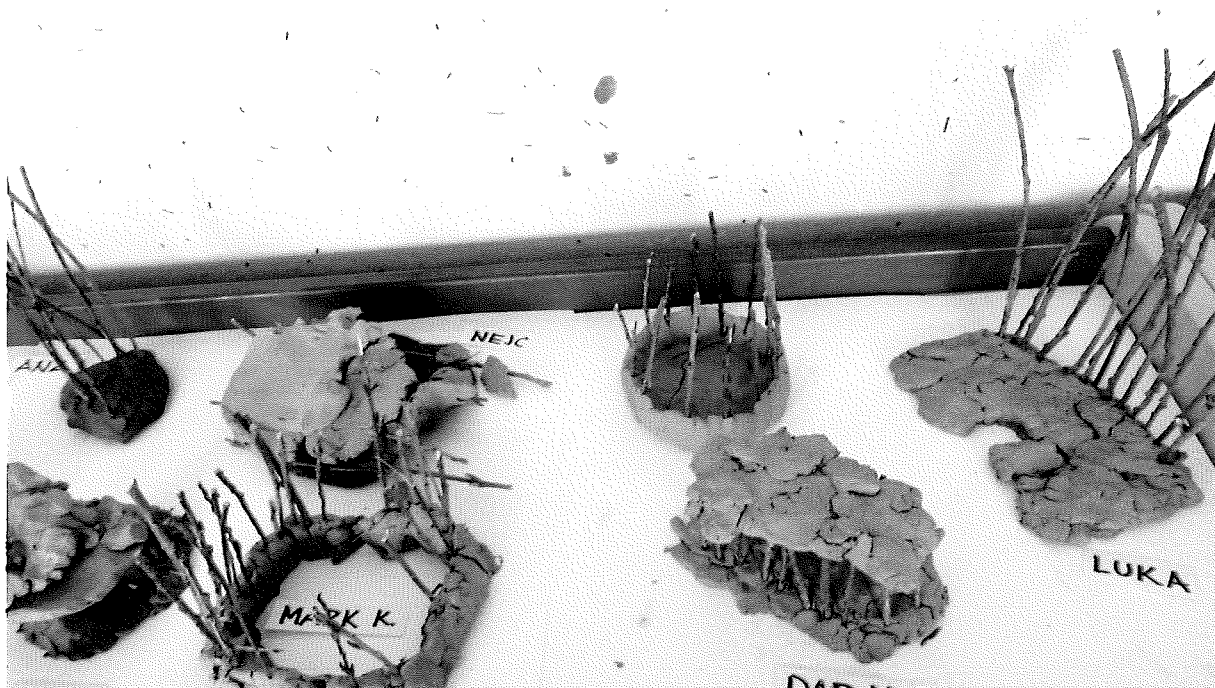
Prav poseben vtis so na otroke naredila bivališča afriških ljudi. Izdelovali smo jih iz gline in vejic.

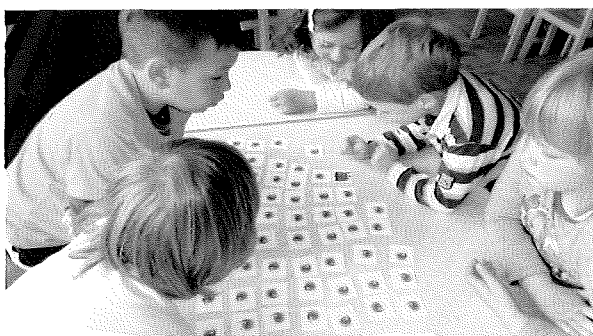
Tako so doživeli afriška bivališča. Marsikdo je izrazil bojazen ob podnebnih spremembah. Vsevprek so obljubljali, da bodo čuvali naš planet.

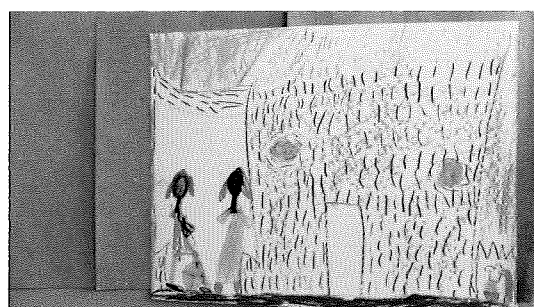
Znajo pa že varčevati z vodo, saj jo zaprejo medtem, ko si roke milijo in drgnejo. Takoj se tudi oglasijo, kadar se kdo dosledno ne drži skupnih dogovorov o varčevanju.

Zanimiv jim je bil tudi eko spomin, ki smo se ga igrali in sprva ugotavljali, kaj sploh gre skupaj in zakaj. Veliko razmišljanja je bilo, zanimivega sklepanja, argumentiranja. Pri tem sem morala ves čas sodelovati, ker si vseh sličic niso znali sami pojasniti.

Zelo pomembno se jim je zdelo, ko so v skupinah razpravljali ob uporabi fotogovorice. Kar primerjali so videno na fotografijah z našimi pogoji. Pokazali so tudi veliko sočutja z afriškimi otroki, ki živijo v veliko slabših pogojih, kot mi.

Ob ogledovanju fotografij so se živahno pogovarjali, misli so kar vrele iz njih. Tekmovali so, kdo bo povedal več na to temo, kdo bo še kaj opazil in to predstavil ostalim.

Pozorno so spremljali, kako si skupine menjavajo slike, kajti vse so si želeli поблиže ogledati in pokomentirati.

Otroci so z zanimanjem spremljali njihov način življenja, delo, pogoje za zdravje, oblačila, obutev. Iz smejanja je počasi nastajalo sočutje, razumevanje, drugačno razmišljanje, sprejemanje, aktivno sodelovanje v, opisovanju, pripovedovanju ...

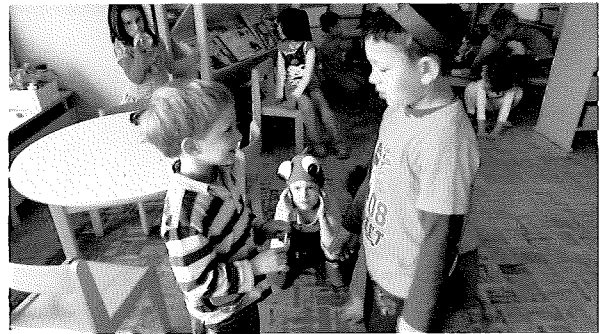
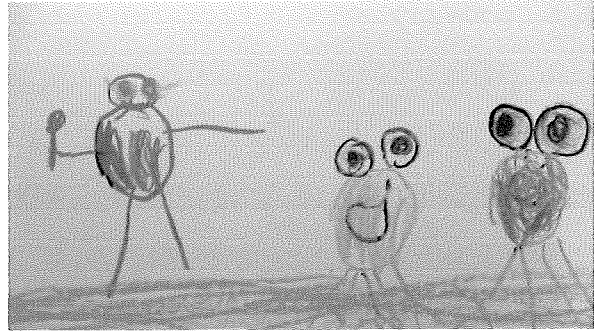

Nekatere stvari so povezali tudi s tistimi, ki so jih videli že na televiziji, v filmih ... Sproti so se spomnili podrobnosti in se kar glasno o njih pogovarjali. O afriških otrocih in teh ljudeh so govorili z velikim sočutjem. Prav smilili so se jim. Glasno so se odzivali, ko so videli, kako so narejene njihove igrače, obutev ...

Tudi nekaj zgodbic o štrku Simonu smo prebrali in se o njih pogovarjali in jih zaigrali, vendar smo se dogovorili, da bomo v naslednjih dneh prebrali čisto vse, ker nam je za ostale zdaj zmanjkalo časa. Otroke vse zgodbe zanimajo in zato jih

bomo prebrali vsakič, ko bo to mogoče.

Tudi semena sončnic smo dali v zemljo in so zdaj rastline visoke že približno 30 cm. Skrbno jih zalivajo in jih opazujejo. Ko smo semena dali v zemljo, je en deček že pri kosilu začudeno ugotovil, da še sončnice niso nič zrastle.

Otroci skrbijo za sončnice in tudi za ostale pridelke, ki smo jih posejali in

posadili.

Povedati moram tudi to, da so nas te delavnice zelo spodbudile k razmišljanju in da se s temi dejavnostmi razmišljanja, pogovori in druge aktivnosti še ne bodo zaključile. To bo trajalo še naprej, saj moramo varčevati vsi in zelo dosledno. Svoj planet moramo čuvati in zanj skrbeti po najboljših močeh.

Otroci so spoznali, da so tudi oni pomemben člen pri tem in veliko pripomorejo, ko tudi starše opozorijo na marsikatero napako ali nedoslednost.

Z besedami in fotografijami se ne da povedati in prikazati vsega tega, kar so otroci dejansko doživeli in pridobili. To se bo kazalo v prihodnosti.

Mislím, da so ti prvi, majhni koraki zelo pomembni, saj nam vsem tlakujejo trdno pot do prihodnosti.

Te delavnice so bile zelo zanimive in tudi prejeti material nam je pri širjenju razumevanja Afrike in podnebnih sprememb, veliko pomagal.

Hvala.